

LOS MONTANHÒLS

1. Sèm montanhòls, aimam l'in-dépen-den - ça.L'a-viam,
l'a-vèm, Amai la garda-rem. S'i a pas de rei en França,
Nautres i renha-rem. S'i apas de reis en França, Nau -
tres i ren - ha - rem.

2 - Nòstre sol Mèstre es aquel que fa nàisser
L'autumn, lo blat e l'èrba tot l'estiu.
Lo pregam que nos daisse
Lo gost del pan un brieu. (bis)

3 - Tenèm la dalha o tenèm l'agulhada
E no'n vam fièrs jos la capa del cèl :
Aital la trocha nada, (bis)
Aital canta l'aucèl.

4 - Dels vièlhs Gallés avèm lo crit de guèrra,
Butam d'aücs que fan tot retronir.
En passant sus la tèrra
Aimam de nos fa'ausir. (bis)

- 5 - Aprovam pas lo monde que s'inquiètan,
Mas sens baston sortèm pas de l'ostal.
Gens e bèstias respèctan
L'òme que pòrt'a'n pal. (bis)
- 6 - Nautres avèm fisança qu'amb la trica
Sèm del païs ont buta lo drelhièr.
Mai se qualqu'un nos brunca
Li fasèm pas quartièr. (bis)
- 7 - Qu'un mal-après nos bruqu'o nos contrarie,
Derengam pas lo jutge ni l'uissièr.
Avèm lo caractari
Doç coma lo drelhièr. (bis)
- 8 - Avèm ben judges, emai quelques gendarmas,
Mas daissan ben aquel monde olant son
Amb nòstre pal per arma
Nos fasèm ben rason. (bis)
- 9 - S'al país bas aiman pas las montanhas,
Aicí sèm pas geloses del valon :
Cal tròpas de castanhas
Per crompa'n vedelon. (bis)
- 10 - Viva ençamont l'estiu per las vacadas,
Ausèm los brams dels braus e dels borrets
Aquò val las bramadas
Dels paures borriquets (bis)
- 11 - Visca tanben la vaca noiricièira
Que fa rajar la font blanc'al ferrat.
Las saumas de ribièira
Farián pa'n encalat (bis)
- 12 - Ambe rason siás fièr de ta vendemnia,
Mas te plangèm, mon paure Costovin.
Tu cultivas la vinha
Nautres buvèm lo vin (bis)
- 13 - Per Sant-Matieu'n lài quand l'èrba s'acaba,
Mas que vendem qualqua mana o los buòus,
Per garnir nòstra cava
Mancarem pas de sòus (bis)
- 14 - E puèi pus tard quand farem la salcissa
Entre vesins metrem l'auca al topin
E sens cap de maliça
Beurem al costovin (bis)

* *Mana* : en principe vaca distinguda a la mort - vaca qu'a pas jamai vedelat o qu'es estèrlha. Ven de manada (troupeau).
Lo pastre de manas es lo manaire. Gardien de génisses n'ayant pas encore vélé ou de vieilles vaches non suivies de veaux.
(Carladez et Aubrac).